

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 299

гр. Пловдив, 10.08.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на десети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Магдалина Ст. Иванова

Членове: Христо Ив. Крачолов
Иван Хр. Ранчев

като разгледа докладваното от Христо Ив. Крачолов Въззивно частно наказателно дело № 20225000600325 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 440 ал. 2 НПК.

С определение № 483 от 21.07.2022 г. по ЧНД № 593/2022 г. Старозагорският окръжен съд е освободил предсрочно условно лишения от свобода А.Н.П., осъден с определение № 260014 от 01.04.2021 г. по НОХД № 324/2020 г. по описа на Окръжен съд Хасково, досежно неизтърпяната част от наказанието в размер на 6 месеца и 17 дни.

Определен е изпитателен срок в размер на 6 месеца и 17 дни.

Със същото определение, на основание чл. 70, ал. 6, изр. 2 от НК, на А.П., в рамките на изпитателния срок, е наложена пробационна мярка „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 6 месеца.

Недоволен от така посоченото определение е останала Окръжна прокуратура Стара Загора, която го е протестирала, с искане то да бъде отменено, тъй като не е приключил корекционният процес по превъзпитаване на лишения от свобода.

Възражение срещу депозирания частен протест е подадено от защитника на осъдения, в което се изразява становище, че протестът е неоснователен и следва да се потвърди обжалваното определение.

Началникът на затвора не е взел становище по протеста.

Пловдивският апелативен съд, след като се запозна със събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с направените оплаквания в протеста, намира и приема за установено

следното:

ПРОТЕСТЪТ Е ОСНОВАТЕЛЕН.

За да постанови атакуваното определение, Старозагорският окръжен съд изцяло е приел становищата на администрацията на Затвора - Стара Загора, съответно на началника на затвора, становището на зам.-началника „Режимна и надзорно-охранителна дейност“, становището на ИФ началник сектор „Социална дейност и възпитателна работа“, доклада на инспектора „Социална дейност и възпитателна работа“ в ЗООТ „В.“ при Затвора, експертна оценка на актуалното психично и емоционално състояние на А.П. и доклада за пробационен надзор. Въпросните становища обстойно са цитирани в определението на първоинстанционния съд. Въз основа на тях е направен извод, че лишеният от свобода е дал трайни доказателства за своето поправяне и целите на наказанието, регламентирани в чл. 36 от НК, а така също и на корекционния процес са изпълнени.

Съдът е посочил, че според представени по настоящето производство доказателства, лишеният от свобода А.П. е дисциплиниран, мотивиран за промяна на поведението си и следване на законосъобразен начин на живот. Той не е наказван, награждаван е многократно за добро поведение и участие в трудовия процес, рискът от рецидив при него е нисък и прогнозите за ресоциализацията му са благоприятни.

Въз основа на тези съображения Старозагорският окръжен съд е преценил, че са налице основанията за предсрочно условно освобождаване на лишения от свобода.

Действително, посочените по-горе становища на затворническата администрация са в коректно цитирания от първостепенния съд смисъл. Безспорно е, че се наблюдава положителна тенденция в превъзпитанието на лишения от свобода, тъй като, също според затворническата администрация, след безпроблемно преминалия адаптационен период, отчетеният първоначален риск от 51 точки е сведен до 41 точки в зоните: отношение към правонарушението, управление на финансите и доходите и начин на живот и обкръжение.

В тази насока, принципно, становището на първоинстанционния съд следва логиката на представената информация от администрацията на затвора.

Пловдивският апелативен съд обаче счита, че внимателният прочит на всички събрани по делото доказателства действително показва, че времето, през което спрямо лишения от свобода се е провеждал корекционният процес, е сравнително кратко. Поради това са и основателни доводите в протеста, които, макар и пестеливо аргументирани, акцентират именно върху това обстоятелство.

Видно от представената справка, към 29.07.2022 г. фактически лишеният от свобода е изтърпял 1 година 3 месеца и 27 дни. На практика, това е периодът, в който с него е имало възможност да се работи и да се въздейства за неговото превъзпитание. От арест има зачетени 8 месеца и 2 дни. По време на предварителното задържане, очевидно е, че корекционен процес не е провеждан.

Обсъждайки фактически изтърпяната част от наказанието лишаване от свобода не може да не се отчете обстоятелството, че през този период лишеният от свобода А.П. е бил 41 дни в отпуск.

Действително, след промяна на режима му в лек, което е сторено на 07.02.2022 г., същият по право, съгласно хипотезата на чл. 98, ал. 6, изр. 2 от ЗИНЗС, ползва месечен домашен отпуск до 2 денонощия.

Следователно доброто му поведение и промяната в неговите нагласи, с оглед превъзпитателните мерки, са били поощрявани от администрацията на затвора в достатъчна степен.

Така например, през месец май 2022 г. той е бил награден по реда на чл. 98 ал. 1, т. 9 от ЗИНЗС с ползване на годишна почивка от 05.05.2022 г. до 21.05.2022 г. За новогодишните празници е награден по чл. 98, ал. 1, т. 8 от ЗИНЗС с 5 денонощия домашен отпуск. През месец април тази година, наред с домашния отпуск от 2 денонощия по чл. 98, ал. 6, изр. 2 от ЗИНЗС за времето от 15.04.2022 г. до 17.04.2022 г., е награден веднага след това с 3 денонощия домашен отпуск, който е ползван от 22.04.2022 г. до 25.04.2022 г. и т. н.

По този начин положителните нагласи по отношение цитираните по-горе проблемни зони, снижаването на риска от рецидив от 51 на 41 точки, доброто поведение и справянето с възложените му задачи коректно са били поощрявани от затворническата администрация, изцяло прилагайки

възможността от тези мерки, визирани в ЗИНЗС.

В същото време обаче, не може да не се отбележи, че с оглед общия размер на наложеното наказание, макар и формално да са изпълнени критериите на чл. 70, ал. 1, т. 1 от НК, очевидно е, че спрямо лишения от свобода е необходим по-продължителен период от време, за да се направи наистина обективна преценка дали същият е дал доказателства за своето поправяне. Към настоящия момент, макар и да са налице положителни тенденции в неговите нагласи, основателно е възражението на прокурора, че е необходимо да измине по-продължителен период, за да може в пълен обем преценката за неговото поправяне да бъде направена.

Наред с това, по отношение на становището в мотивите на Старозагорския окръжен съд относно данните за воденето на законосъобразен начин на живот, следва да се обърне внимание и на обстоятелството, че с постановление от 11.05.2021 г. на Районна прокуратура Хасково е отказано да се образува досъдебно производство срещу А.П. за престъпление по чл. 144, ал. 3 във вр. с ал. 1 от НК. В това постановление се коментират данни за евентуално извършено престъпление по чл. 144, ал. 1 от НК, като за този случай в Районен съд Хасково е образувано НЧХД № 993/2021 г., което към настоящия момент не е приключило, а следващото съдебно заседание е насрочено за 09.09.2022 г. Естествено, в хода на съдебното производство по това дело ще бъде установявана обективната истина, предвид и презумцията, регламентирана в чл. 16 НПК. Този факт се посочва от настоящия съдебен състав дотолкова, доколкото от него следва и потвърждение на становището, че е необходим по-дълъг период от време по отношение на лишения от свобода А.П. да се направи преценка дали същият е дал доказателства за своето поправяне, предвид на обстоятелството че инцидентът, предмет на НЧХД № 993/2021 г., по първоначални данни е станал, според отразеното в прокурорското постановление, на 06.02.2021 г., т.е. непосредствено преди сключване на споразумението /01.04.2021 г./, по което е наложено и настоящото наказание „лишаване от свобода“.

По отношение на останалите доводи, направени в протеста относно размера на наложеното със споразумението наказание, настоящата инстанция споделя становището, направено от защитата на лишения от свобода във възражението, че в настоящето производство не може да се обсъжда размерът

на наказанието, наложено с влязъл в сила съдебен акт, вкл. и некоректно абстрактно направеният довод относно „усещането в обществото за липсата на справедливост и особено в правораздавателната дейност“.

Това обаче не променя горните изводи на Пловдивския апелативен съд, който счита, че атакуваното определение следва да бъде отменено. Необходимо е корекционният процес да продължи, за да може в максимален обем да се постигнат и целите на наказанието, регламентирани в хипотезата на чл. 36 от НК.

Предвид изложеното и Пловдивският апелативен съд и

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 483 от 21.07.2022 г., постановено по ЧНД № 593/2022 г. по описа на Старозагорския окръжен съд.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ предложението на Началника на затвора в Стара Загора за условно предсрочно освобождаване, относно неизтърпяната част от наказанието лишаване от свобода на А.Н.П., наложено с определение №260014/01.04.2021 г. по НОХД №324/2020 на Окръжен съд-Хасково.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____